

Ксмова Я. Р.,

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти,

Хилько І. І., старший викладач

кафедри економічної кібернетики,

комп'ютерних наук та інформаційних технологій,

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ НА ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК

Інноваційний розвиток визначається як ключовий елемент економічної динаміки країни. Практично всі нації прагнуть до лідерства на світових ринках, і це змагання в основному пов'язане з інноваціями. Умови ХХІ століття, такі як інформатизація, стрімке оновлення знань, глобалізація економіки та інші глобальні тенденції, накладають об'єктивну необхідність використання інновацій у всіх аспектах суспільства.

В Україні, в контексті ринкових трансформацій та інтеграції в світову економіку, виникла необхідність впровадження інновацій у всі сфери діяльності. Останнє десятиліття в Україні відзначилося значущими соціально-економічними змінами, що викликали падіння виробництва, збільшення безробіття та підвищення потреби в економіці у висококваліфікованих фахівцях з новим ринковим підходом та міжнародними бізнес-знаннями [1].

У сучасних умовах розвитку економіки виникає важлива задача для суб'єктів господарювання – переформатування систем, методів та економічних механізмів управління для досягнення стійкості розвитку, зокрема через інноваційний підхід. Активна інноваційна діяльність визначає стратегічну стійкість підприємства. Впровадження інноваційних технологій на підприємствах призводить до оновлення асортименту товарів, покращення якості продукції для відповіді на попит споживачів та максимізації прибутку, що в свою чергу призводить до підвищення ефективності роботи суб'єкта господарювання. Сучасне суспільство стикається з різноманітними економічними, соціальними та управлінськими викликами, вирішення яких передбачає новаторський стиль господарювання. Цей стиль базується на постійній і систематичній інноваційній діяльності, що орієнтована на впровадження нововведень.

Основною передумовою для розвитку національного виробництва є забезпечення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках. У конкурентному середовищі виникає потреба в появі на ринку підприємств, які активно займаються інноваційною діяльністю. У контексті ринкових відносин в Україні особливий акцент робиться на розвиток малого та середнього бізнесу, вважаючи його пріоритетним напрямом для національної економіки та рушійною силою її прогресу [2].

Швидкі та інтенсивні інноваційні процеси, скорочення життєвого циклу продукції та індивідуалізація виробництва поглиблюють конкурентну боротьбу. Саме тому і виникає необхідність активізації наукових досліджень в сфері розробки та обґрунтування можливостей інноваційного розвитку підприємств.

Для створення ефективної системи управління інноваційною діяльністю необхідно мати відповідну теоретичну базу, що включає в себе необхідний понятійний апарат, розробку методології управління в інноваційній сфері, а також адекватний інструментарій. Такий комплексний підхід дозволяє створити систему управління інноваціями, яка відповідає вимогам сучасного інноваційного середовища [3].

У контексті формування нового типу економіки відповідальність за впровадження інноваційної політики та управління інноваційними проектами покладається на суб'єктів інноваційної діяльності. Ця відповідальність може бути розподілена в залежності від рівня управління, який може функціонувати на рівні окремого підприємства, регіону або країни. Такий підхід підкреслює важливість співпраці різних суб'єктів інноваційної системи на всіх рівнях управління для успішного впровадження інновацій і створення конкурентоспроможної економіки [4].

Отримання позитивного результату в інноваційній діяльності пов'язане з рядом факторів, що сприяють успішному впровадженню інновацій:

- 1) формування національної інноваційної системи: створення сприятливого середовища для взаємодії всіх елементів системи;
- 2) створення інвестиційно-інноваційного клімату: забезпечення умов для ефективних інвестицій [5].

Отже, можна зробити висновок, що всі рівні управління інноваційним розвитком тісно пов'язані між собою. Без ініціатив в сфері інновацій та розвитку підприємств не відбудеться інноваційного зростання в регіоні, і навпаки, відсутність інноваційного розвитку в регіоні має потенціал заблокувати інноваційну діяльність на рівні держави. Це також стосується внутрішнього змісту кожного рівня управління, який взаємодіє з іншими рівнями, створюючи взаємопов'язаний інноваційний ланцюг.

Список використаних джерел:

1. International Valuation Standards 2017. URL: <http://www.cas.org.cn/docs/2017-01/20170120142445588690.pdf>.
2. Юринець З. В., Круглякова В. В., Юринець Р. В. Особливості мотивування інноваційної діяльності суб'єктів господарювання. *Вісник Хмельницького національного університету : Економічні науки*. 2017. № 2. Т. 1 (246). С. 122-125.
3. Ліга Закон 2023. URL: <https://ips.ligazakon.net/> (дата звернення: 12.11.2023).
4. RICS Valuation – Global Standards 2017 : URL: <https://www.roger-hannah.co.uk/uploads/red%20book-170725-023901.pdf>.
5. Диба В. М. Облік та аналіз нематеріальних активів в умовах інституційних змін: теорія і методологія : дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.09. Київ, 2017. 443 с.